

Ingen målbar effekt av CO2 på klima.

Oppdatert 2010-10-18

Meningsmålinger viser at flere og flere er blitt mer realistiske til de overdrevne skremslene om en innbilt fremtidig klimakrise (forskning.no 2010-10-17), mens "mainstream media" som NRK, Aftenposten med mange flere, fortsetter sin ensidige skremsepropaganda i likhet med de fleste politikere og organisasjoner som er økonomisk avhengige av "klimabevilgninger" (Cicero, Bjerkenessenteret, Bellona, WWF m.m.). 2010-10-15 skriver Aftenpostens økonomiredaktør (!) Ola Storeng i kommentaren "Tale ved graven" følgende: "Klimautfordringen er så enorm at det kreves en revolusjon. Skal temperaturstigningen begrenses til 2–3grader, kan ingen land om noen tiår ha særlig høyere utslipp pr. innbygger enn Kina har i dag.". Slike skremser er nå faktisk noen tiår gamle. Hva har skjedd på denne tiden?

Hetsen mot utslipp av den livsviktige gassen CO2 fra mennesker og industri begynte på 1980-tallet av en samling radikale miljøfanatikere med James Hansen, NASA, som viktig bidragsyter. Hansens useriøse og ekstreme holdninger anskues ved hans utsagn om at kullkraftverk er dødsfabrikker (The Observer 15/2-09) og arrestasjoner under demonstrasjoner. Klimaskremmere bruker også ordet fornektelse på oss klimarealister, noe som sammen med ordet dødsfabrikker skal minne om Holocaust, og sette klimarealister i forlegenhet. Demagogi og forsøk på å bringe realister/skeptikere til taushet gjennom utestenging fra media har det vært mye av (kfr. Climategate).

Nå, etter over 20 år med klimaskremser, begynner realitetene å vise seg i form av faktiske målinger og observasjoner, og de viser at klimaskremmerne har tatt feil når det gjelder virkningen av CO2 på klima. James Hansens spekulasjoner i 1988 er vist i figur 1.

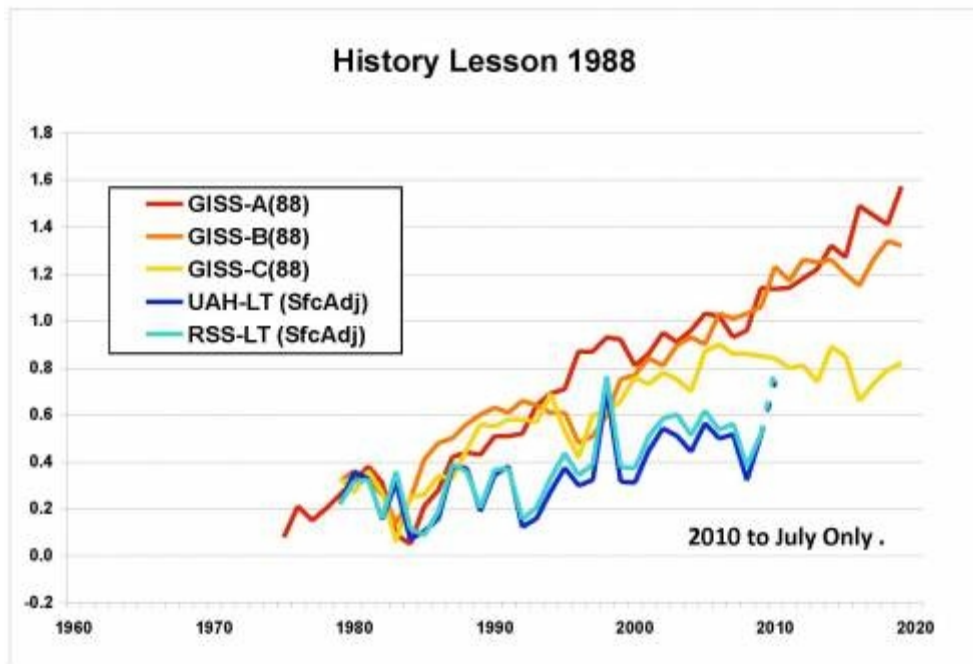

Fig. 1.

Hansen spådde en øking i global temperatur på ca 0,8 grader C fra 1988 til 2010 dersom CO₂-øking fortsatte som i 1988 (kurve GISS –B), noe som CO₂ har gjort. GISS-C (88) forutsatte en kraftig reduksjon av CO₂, slik at klimavirkningene skulle opphøre i år 2000. Virkeligheten er at på tross av at CO₂ har økt så har temperaturen bare steget 0,2 grader C og mindre enn hva Hansen spådde med kraftig CO₂-reduksjon. Selv klimaskremmerguru prof. Phil Jones ved University of East Anglia, beryktet for Climategate-skandalene, har måttet innrømme at det ikke har vært noen signifikant temperaturøkning de siste 15 år. Modellene i IPCC (FNs klimapanel) sine rapporter har vært like feilaktige med observert temperaturutvikling lavere enn laveste anslag på 2,4 grader C pr. århundrede!

Korrelasjonen mellom CO₂ og global temperatur har variert sterkt i løpet av mer enn 150 år fra Lille Istid til dagens ”normale” og, - for landbruket, produktive temperatur. Korrelasjonen var negativ fra 1900 til 1917 (korrelasjon $R = -0,35$), positiv frem til ca 1940 ($R = +0,43$), så negativ til ca. 1975 ($R: -0,40$ og frykt for ny istid), positiv igjen til 1998 ($R: +0,40$) og nå negativ igjen (ref. meteorolog Dr. Joseph D’Aleo, tidl. Prof. Lyndon State University) . Tilsvarende skiftende korrelasjon har professor Ole Humlum, UiO, vist (www.climate4you.com). Dette viser at økingen av CO₂ i denne tiden har hatt ubetydelig virkning på global temperatur og tilhørende klimaendringer.

De fleste klimaforskere enten de er troende alarmister eller skeptikere, er enige om at effekten av å doble CO₂ fra dagens nivå er en øking i temperatur p.g.a. klimagasseffekten på mellom 0,9 – 1,4 grader C. Med fradrag av avkjølede konveksjon blir bidraget nærmere 0,5 grader C. For å øke mer enn det må responsen i andre effekter gi et positivt bidrag, noe som er inkludert i de fleste klimamodeller. Inntil nylig har ingen greid å måle denne responsen.

Meteorologen Dr. Roy W. Spencer, University of Alabama i Huntsville (UAH, www.drroyspencer.com), leder USAs målinger av klimarelatert stråling ved hjelp av NASAs Aqua satellitt. Hovedkonklusjonene etter 10 års forskning med satellittmålinger av mikrobølgestråling fra jorden er at:

1) Klimasystemet er relativt ufølsomt for varmpåvirkning, og det skyldes at mer skyer dannes som respons på oppvarming (feedback), og dermed reflekteres mer sollys ut fra jorden slik at oppvarming reduseres (skyenes albedo effekt).

2) Mesteparten av den oppvarming som har skjedd de siste 100 år stemmer godt med naturlige variasjoner i værssystemet i Stillehavet (Pacific Decadal Oscillation, PDO).

Det er ikke påvist noen målbar effekt av CO₂ på temperaturendringene under målingene! Dr. Spencers forskningsresultater er publisert i hans bok ”The great global warming blunder”, og i Journal of Geophysical Research (Spencer & Braswell, J. of Geophys. Research, Aug 2010).

Satellittmålingene til Dr. Spencer viser altså at klimaets respons på temperaturvariasjoner er negativ, d.v.s. dempende. Betydningen av at klimaet ikke er følsomt for temperaturendringer betyr at uansett hva som er årsak til temperaturendringer, enten de er naturlige (for eksempel forårsaket av skyer eller PDO) eller innbilt menneskeskapte (for eksempel forårsaket av CO₂), så vil klimaet reagere på en slik måte at endringene motvirkes.

Forklaringen på negativ respons er at temperaturendringer fører til endringer i vanninnholdet i atmosfæren og derigjennom skydekke. Det er avgjørende for klimaet om skyene forsterker eller svekker slike temperaturendringer (positiv eller negativ "feedback"). Man har observert at det er lite skyer når det er varmt, og klimaforskere har hittil antatt at økt oppvarming fører til enda mindre skydekke og dermed en forsterket øking i temperaturen. Dr. Spencer viser at lite skyer forårsaker høyere temperatur (forcing), og at virkningen av høy temperatur i stedet er mer fuktighet i luften og mer skyer som gir en tidsforskjøvet dempende effekt på temperaturen ved å reflektere solstråling tilbake til verdensrommet (feedback). Skyenes effekt er altså sterkere enn klimagassen vanddamp. Bare 1% endring i skydekket gir store utslag i temperatur. Det virker som om klimaet er selvregulerende, og det er sannsynligvis forklaringen på at man aldri har eller vil oppleve noe "tipping point" eller klimakrise p.g.a. CO₂, noe som er klimaskremmernes viktigste trussel.

Blunderen klimaforskere har gjort til nå er ifølge Dr. Spencer at de ikke har skilt mellom årsak (forcing) og virkning (feedback/response) når det gjelder endringer i temperatur som skyene fører til. Skydekket er sterkt påvirket av værsystemene havene forårsaker.

Dr. Spencers funn stemmer også godt med hva andre har påvist, se fig. 2 fra Joseph D'Aleo, Don Easterbrook; Energy & Environment, Vol. 21, No. 5, pp 437 – 460, September 2010. Fig. 2 viser meget god sammenheng mellom PDO+AMO index (variasjoner fra både Stillehavet og Atlanterhavet, venstre akse) og temperaturvariasjon (grader F høyre akse).

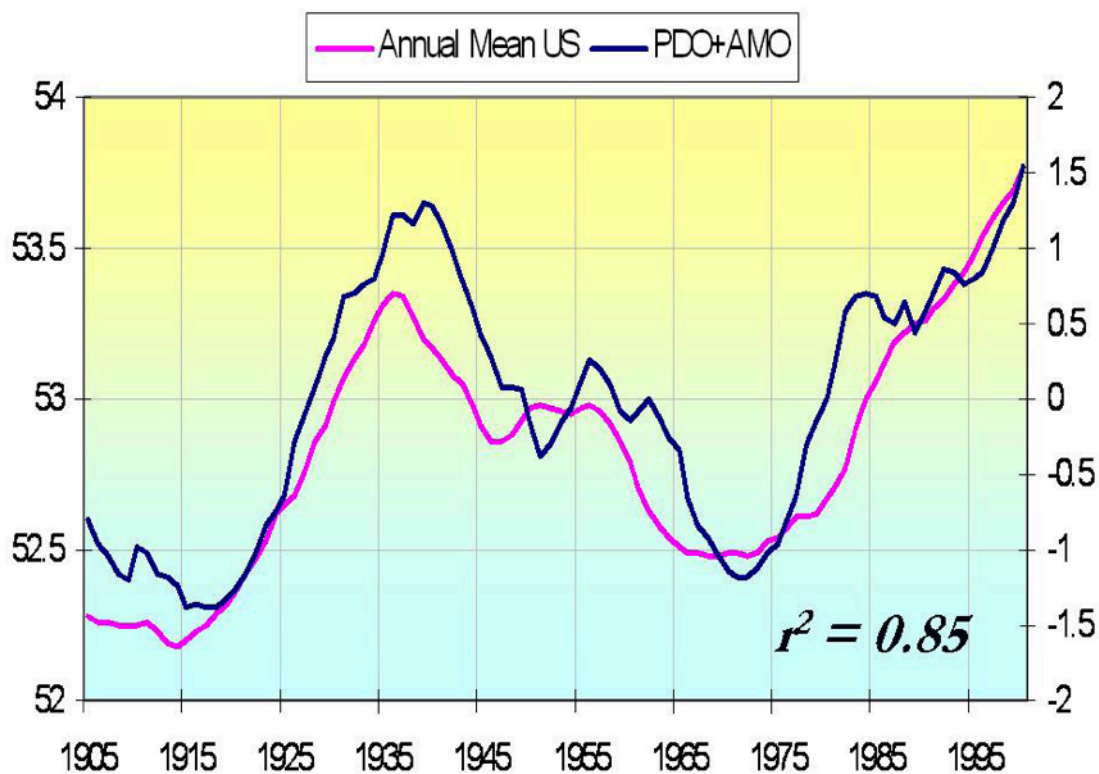

Fig.2.

[Terje Wahl, avdelingsdirektør, Norsk Romsenter, skriver på forskning.no, 2010-10-16](#), at vitenskapstidsskriftet Nature har publisert en artikkel av Joanna Haigh et al. "*An influence of solar spectral variations on radiative forcing of climate*". Styrken på utstrålingen fra sola på en rekke forskjellige bølgelengder er studert, og det påvises at i satellittmålinger fra perioden 2004 - 2007 (mens sola var på vei nedover mot et minimum) falt UV-strålingen (som dumper sin energi i stratosfæren) svært mye, mens mengden synlig lys faktisk økte noe. Dersom dette er riktig og typisk, så er solas påvirkning av stratosfæren enda større enn man har trodd, og solas klimapådriv ved bakken er ikke nødvendigvis i fase med solsyklusen.

[Dr. Jeffrey A. Glassman](#) (fysikk, <http://www.rocketscientistsjournal.com/>) har analyser stråling fra solen og har vist hvordan variasjon av solstråling påvirker temperatur i havene, som igjen påvirker skydekke og CO₂-innhold i atmosfæren slik at klimaendringer oppstår.

Klimaendringene kan altså forklares med naturlige endringer i hvordan solen oppvarmer havene, og skyenes respons på denne oppvarmingen. Dette er endringer som lar seg måle med satellitt, mens bidrag fra CO₂ er så lite at det ikke har latt seg måle (neglisjerbart), ifølge Dr. Spencer. Manglende effekt av CO₂ støttes av analyse av empiriske data for atmosfærens varmestråling over 60 år publisert av F. Miskolczi i Energy & Environment 21:4 2010.

En annen fysisk årsak til at CO₂ ikke kan føre til at temperaturen løper løpsk er at virkningen av CO₂ som klimagass bare øker logaritmisk, dvs. sterkt avtagende øking, og med dagens CO₂-nivå på ca 390 ppm er mer enn 99 % av virkningen allerede "brukt opp".

Endringer i PDO+AMO kan forklare hvorfor temperaturstigningen nå har stoppet. PDO+AMO tyder nå i stedet på at vi kan gå mot 20 – 30 år med global avkjøling, noe som er adskillig verre for menneskehetens matvareproduksjon enn oppvarming.

Det har vært øking i temperatur og CO₂ siden Lille Istid, men øking i CO₂ skyldes for det meste øking i temperatur i samsvar med Henry's lov om absorpsjon av gasser i væske, slik analyser av Vostok iskjerner har vist gjennom tusenvis av år. Først kommer oppvarming av havet, som slipper ut absorbert CO₂, og omvendt når havet blir kaldere. Menneskeskapt CO₂ er ubetydelig lite.

Vitenskapelige autoriteter, som f. eks. det britiske Royal Society m.m.fl., har hittil antatt at vitenskapen om klimaet er avgjort, men flere og flere begynner nå å tvile, også vanlige folk. Royal Society har nå i September 2010 revurdert sin tidligere bastante holdning og har åpnet for adskillig større usikkerhet omkring hva som påvirker klimaet (<http://royalsociety.org/climate-change-summary-of-science/>). En full innrømmelse fra klimaskremmerne om at de har tatt feil er nok umulig å få, - til det er prestisjenederlaget for stort, også for Cicero, Bjerkenessenteret, IPCC m. fl., alle i "mainstream" media, inkludert Aftenposten.

CO₂ er en harmløs klimagass, men meget viktig for livet på jorden gjennom fotosyntesen. Mer CO₂ gir mer plantevekst og mer mat. All CO₂-virksomhet (CO₂ fangst, Stoltenbergs "månelanding", kjøp og salg av klimakvoter med tilhørende profitt for klimameglerne etc.) kan opphøre straks, og de enorme ressurser (tusenvis av milliarder \$!) som er planlagt brukt på å redusere CO₂, til ingen nytte, kan brukes på virkelige problem som å bekjempe sult,

sykdom, fattigdom, energimangel etc., samt motvirke negative endringer som følge av naturlige klimavariasjoner.

Petter Tuvnes
Siv.ing. og klimarealist
Porsgrunn, 2010-10-18